

ლი არჩევნები პროპორციონალიზმის წარმომადგენლობის პრინციპის მიხედვით მოწესრიგდეს. ამის მომხრე მე, რომელიც უნდა ვერ ვიქნებოდე, რადგან პროპორციონალიზმი წარმომადგენლობა იმგვარი საარჩევნო სისტემაა, რომლის დამყარებელიც არის პროპორციონალიზმი. ახალი კონსტიტუციის დამყარებელიც არის პროპორციონალიზმი. ახალი კონსტიტუციის დამყარებელიც არის პროპორციონალიზმი. ახალი კონსტიტუციის დამყარებელიც არის პროპორციონალიზმი.

მოგდეს ერთსა და იმავე დროს კლასიური, რასიული და სარწმუნოებრივი ბრძოლა. აქ ეს ბრძოლა მით არის დამღვრილი, მით აღემატება დემიანის და ჩვენი ქვეყნის ძალ-ღონეს, რომ კლასიური მხარე გამტარებულა და სარწმუნოებრივი ინტერესებთან და ეს უკანასკნელიც გადამარჯვებულია კლასიურად, ე. ი. მატერიალურად კაპიტალიზმის ინტერესებთან. ვერაპაში განათლებული ნაწილი საზოგადოებისა არა მხოლოდ იმას, თუ რა ძველია სახელმწიფოს და საკანონმდებლო ორგანოების დაუზარებელი კაპიტალიზმის წყობილებასთან ბრძოლის ატანს, და დღევანდელ საზოგადოებას, თუ რა ძველი უნდა იყოს ინტელიგენციის მდგომარეობა, რომლის წინააღმდეგ ამ კაპიტალიზმის ბატონობის გარდა ორი სხვა სახეობის არაა მხოლოდ მტერიც გამოდის — რასიული და რელიგიური ბრძოლა.

რაკი ამ ნიადაგზე დადგა ნ. ნიკოლაძე, იგი უნდა შეზღუდული 1892 წლის საქალაქო დებულებას. ჩვენი ავტორი გადაჭრით იწუნებს ამ დებულებას და ამბობს, რომ ამ დებულებების ძალით ინტელიგენცია და დემოკრატიული ნაწილი საზოგადოებისა სრულიად განდევნილია საქალაქო საქმეების ფარგლიდან. ბურთი და მოედანი დარჩათ სახლის პატრონებს. ასე რომ ამ დებულებას ბურთისა და მოედნის ბასილით აქვს იგი კლასური პრინციპი ატყუებული და უფლებმართობას კიდევ ის ერთის, რომ ჩვენი ქვეყანა სხვა და სხვა ერებისაგან არის დასახლებული. ვაჭრობის უბრაულებობა სომხების ხელშია და ამიტომ საქალაქო თვითმმართველობაში დარჩებული არა მარტო ერთი კლასი მერხის წინააღმდეგ, არამედ ერთი ერის სხვა ერების წინააღმდეგ. ამ უფლებმართობის თავიდან ასაცილებლად ნ. ნიკოლაძეს არა მარტო „დებულების“ დემოკრატიზაცია მიანიჭა საქართველოში, არამედ შემოიტანა პროპორციონალიზმი, რომელიც კლასიური ინტელიგენციის მიერ უნდა იქნებოდა დასახლებული ამოცანად. ეს ბრძოლა უსათუოდ გადაიქცეოდა ერთა უსამართლოდ და ზნეობრივ წარმატების წყაროდ და ფაქტორად და მით ხელს შეუწყობდა და არ შეუშლიდა ქვეყნის კეთილდღეობას. და რათა ამ ბრძოლის ბოლომდე წასვლა დაეწყინათ ამ კეთილდღეობის დასახლებულნი, რომლებიც სხვადასხვა სახის ბრძოლაში დასახლებულნი იყვნენ, ერთა სოლიდარობას დალატებენ და სხვა. სწორედ ამიტომ გვიჩვენებს მოგონიერად ქართული საზოგადოების ის, თუ რას სწერდა ამ საგნის შესახებ ნ. ნიკოლაძე და შემდეგში ჩვენთვის უფრო გასაგები იქნება, თუ რა არის მისი აზრი და რა არა ნიკოლაძის სისტემაში, და რა გვარად უნდა გვემოადგინოდა პროპორციონალიზმი პრინციპი დღევანდელი პროპორციონალიზმის მიხედვით.

თავი და თავი ადგილი საქალაქო თვითმმართველობაში ბიუჯეტს და ფინანსებს უჭირავთ. ვის ხელშია ხარჯის აკრედიტის და მის განაწილების უფლება, იგი გაბატონებული ქალაქში. პოლიტიკური უბრაულებობის საფუძველია სწორედ აქ არის. პროპორციონალიზმი წარმომადგენლობა ამ უსამართლობას და ბოროტებას შეებრძოლება. იგი უფრო უსამართლოდ განაწილებს ფინანსებს და მთავარ უკმაყოფილობის და ქიშკობის მიზეზს მოსპობს.

დასასრული ჩვენი ავტორი ამბობს: ჩვენი რწმუნით კანონიერი და ადამიანური ინტერესები სომხის ერის ეხლა, და მომავალშიც არა ნაკლებ პატივადგენი, რელიგიური და უტყუარი არიან, ვიდრე სხვა ერთა ინტერესები, მაგრამ თვითვე უფრო იყვნენ უფლებანი და ინტერესები, ისე როგორც თვითვე უფრო იყვნენ და იურიდიულ პიროვნების ინტერესები, პატივადგენი და რელიგიური არიან იმდენად, რამდენადც არ შეუგებინან და არ აზიანებენ დანარჩენ ერთა და პიროვნებთა უფლებებს. აქ არის საზღვარი უფლებასა და დანაშაულობის შუა. თუ საქმე რომელიც ვიცავთ — კეთილია, მისი დადარება და მიქმნება არ არის საქმის არ ვეტანებით და არ უარყოფითად სიციხის და ბედნიერების გამტარებელისთვის არის უფლებას. ეს ერთადერთი მკვიდრი საფუძველია და ერთადერთი ლიბერალური ხასიათის გადაწყვეტა საკითხისა. ეს არის დემიანის და მოქალაქის უფლებათა დოქტრინა, 1789 წლის პრინციპები, რომელნიც თანამედროვე მოქალაქის და ცივილიზაციის საფუძველი არიან ჩაყრილი.

თვითმმართველობისა და პროპორციონალიზმის წინააღმდეგობის სურს სოლიდარობის გვირგვინი ქვეყნით უნდა აშენდეს, 2) ყოველ წლივ ბოტანიკურ ბაღის დირექციის სახარგებლო კონსტრუქციის მომართობის დაწესების შედეგ 1500 მანეთი უნდა მიიღოს. საქალაქო საქმეთა საკრებულო, რომლის კრებასაც რწმუნებულის თანაშემწე ბ. შიმანოვი და ბოტანიკურ ბაღის დირექტორი როლოვი დაესწრნენ, ეს ხელშეკრულება დასატიკდა, თუ კონსტრუქციის ხელისა და კლასიკური გადგამის არაფერს ჰპარავს და ამიტომ ხელშეკრულების შესაფერის მუხლის შეცვლა შესაძლოა სცნო. კონსტრუქციის და მარქარინის წინააღმდეგის საწინააღმდეგო რწმუნებულის არაფერი აქვს, პირიქით, ძლიერ სასამართლო იქნება თუ გვირგვინის გაყვანა და მთავრდება. მოლოდ ბრაილოვის და ბატისოვან ხელშეკრულების დამკვიდრების გამო ახალი ხელშეკრულების დადება საკითხი საზოგადოებასთან და არა კერძო პირებთანაა. ბოტანიკურ ბაღის დირექციის საწინააღმდეგო არაფერი აქვს.

ბერძნულთა სალუმენი
პიირ-კავკასიისში
3) დასავლეთი ბერძნული მშენებელი
კვირა დღე კალენდრში.
 გერმანელი გამომდებელი შრომისა; იმას უსაქმოდ ვერა ნახავთ. თუ გერმანელი საქმე არა აქვს, სახლში ჩიბრკედელს ანა ბოქტებს უყვლის, ან ფურცულს, ან რომელიმე საღებავს ან სამკვლელო საქმეს აკეთებს. მხოლოდ კვირაობით ისევე იქნება. კვირის გარდა იმთ სხვა უქმები არა აქვთ. გერმანელებს კვირა ძალიანა სწამთ. ამ დღეს არც თითონა მუშაობენ, არც საქონელს ამუშავებენ. კვირაობით ყველაზე საუკეთესოდ ირთებიან. ამ დღეს სამუშაო აქვთ წირვა: დღით დღებისათვის, საღილთ უკან ბატონებისათვის, შემდეგ — მოზრდილთათვის და იმათთვის, ვინც პირველ ზარებისათვის ემზადება.
 გერმანელები ქრისტიანები არიან, ლიუტერის რწმუნისა. იმათ არც წმინდანები სწამთ, არც ბერობა, არც ხატები, არც მარხვა, არც საიდუმლოებანი, გარდა ზიარებისა და წათლობისა. სწამთ მხოლოდ საღმრთო წერილი და ეკლესიაში მხოლოდ სახარება უძველესი. ეკლესიის სხვა რაიმე საშუალები არა სწამთ.

ეკლესიაში მლოცველები სკამებზე სხდებიან. წირვა იწყება საგლობლებით. ხელში ყველას საგლობლების წიგნი უჭირავს. კედელზე ჩამოკიდებულია იმ საგლობლებთან ნომრები, რომელნიც იმ დღეს უნდა იგალობონ. ეკლესიის არღანი** დაიწყებს დაკვას, და მლოცველებიც არღანს აჰყვებიან. გალობის შემდეგ პასტორი წიგნით ხაზს აკრებს. შემდეგ ისევ იგალობენ, რის შემდეგაც პასტორი ქადაგების ამბობს, ქადაგებას კიდევ გალობა მოჰყვება, და წირვაც გათავდება. გალობაში სულ ყველანი იღებენ მონაწილეობას.
 უბრველესი ალაგი გერმანელების წირვისა პასტორის ქადაგების უჭირავს. პასტორი უმთავრესად მქადაგებელია. თავისი ლაშისა და შინაარსიანი სიტყვით იგი დაინტერესებს ხოლმე მსმენელებს, და ამისათვის ყოველ კვირა ეკლესია ხალხით სავსეა.
 როცა წირვა გათავდება, ყველა თავ თავის სახლში მიდის საღილის საქმელად. საღილთ უკან იწყება მუშაობის წირვა. აქაც მუშაობის ერთ-ერთი არღანი აყვალდებიან. გალობის შემდეგ კი ისინი ჯგუფ-ჯგუფებად იყოფებიან. ყოველივე ჯგუფის თავი

ვისი დამრიგებელი ანუ მასწავლებელი, ჰყავს. დამრიგებლებად თითქმის სულ ქალები არიან. ყველა დამრიგებელი თავის ჯგუფს უკმაბობს იმ დღისათვის დანიშნულ საღილო მოთხოვნას, და განუძიარება. შემდეგ ისევ საერთო გალობა, რის შემდეგაც პასტორი ქადაგებას ამბობს. ბოლოს პასტორი გლობს, და წირვაც ამითი თავდება.
 პასტორების წირვის შემდეგ მოზრდილების წირვა იწყება. ამ წირვის დროს მლოცვენი 13—18 წლის ახალგაზრდა და მოხუცებულებიც, ეს წირვის სხვა წირვისთანაა. მხოლოდ ამ წირვას უნდა უსათუოდ დაესწროს ის, ვინც პირველი ზიარებისათვის ანუ კონფირმაციისათვის ემზადება. ჩვენში ვიცით პასტორი ბავშვებსაც კი ვზიარებთ ხოლმე. გერმანელებმა კი ესე არ იციან. იმათი აზრით, კაცი უნდა ეზიაროს მხოლოდ მაშინ, როცა შესწავლის საღილო წერილს და მნიშვნელობას გაიგებს. ხუთმეტ წელიწადის ადრე ზიარება არ შეიძლება. ვისაც უნდა პირველად ეზიაროს, ჯერ გამოსცვიან. გამოცდა ასე ხდება. როცა გერმანელი ბავშვები სახალხო სკოლას ათავებენ, მიღობს და პასტორთან ეწვეებიან. პასტორი იმათთან შეკადნიერობს სა-

მი თავის განმავლობაში. იგი მათ მხოლოდ საღილო წერილს მსწავლის. როდესაც ესენი მოემზადებიან, ერთ დანიშნულ კვირას ეკლესიაში იზიარება იმათი გამოცდა. პასტორი შუა წირვის დროს საჯაროდ აძლევს თვითველს მთავანს კითხვებს. ვინც სულ ვერაფერს მიუგებს, იმას ხელმეორედ დასჯირდება მომზადება. ვინც საკითხი ცოდნას გამოიჩენს, იმავე დღესვე ეზიარება და ქორწინების უფლება ეძლევა. ვინც ასე, საჯაროდ, არ გამოუცდიდა, ქორწინების უფლება არა აქვს.
4) სხვა და სხვა ხარწმუნობები წესები: მონათვლა, ჯვარის წერა, და დამარხვა.
 რახან ეკლესიაზე დაიწყო ლაშარაკი, ურთუა არ იგნება გავაცნოთ გერმანელთა სხვა და სხვა ხარწმუნობებიანი წესები, დავიწყობთ ნათობის წესებს. მონათვლის დროს მათ შესწავლში ამოავლებენ როგორც ჩვენი წესები, და არც მირონსა სცემენ. პასტორი თბილ წყალში ჩაჰყობს ხელს ნათობის დროს და ბავშვს თავზე მოუსვამს. გერმანელები ჯვარს არც თვითონ ატარებენ და არც ბავშვს დაინათვლებენ ხოლმე.
 ჯვარის წერის დროს, ზიარება არ იციან. პასტორი ჯვარს ამდებენ და პასტორთან ეწვეებიან. მთავარი წერის დროს

სხედან; როცა ჯვარის წერა გათავდება პასტორი მეფე-დელეფანს სახარებას ურთავს. ნათესაობა გერმანელებმა თათქმის არ იციან; მავალითად. ორ მან შეუძლიან ორი და შეიკონ; ამს როცა კაცს ცოლი მოუკვდება იგი ცოლად თავის ცოლის დას მოიყვანს ხოლმე; ამისთანა დედნაცვლით თავის გერებისათვის (ღისწულებსათვის) კეთილი იქნებაო.
 დამარხვა გერმანელებმა სხვა ნათობის იციან, ვიდრე ჩვენ. ისინი მოკვლებულს ხელებს არ უმართავენ, და ქირისუფალს დამარხვებზე არავითარი ხარჯი მისდის. ჩვენში მიცვალებულს სასაფლაოზე ხელით წაასვენებენ ხოლმე, შემდეგ ქირისუფალი იძულებული ხალხს პატივს სცეს და ქელები გაიხადოს. გერმანელები კი მიცვალებულს სასაფლაოზე ბაღდაბინით (ეტლით) მისვენებენ. ბაღდაბინი სასაფლაო, საზოგადო, და ქირას არ იხდებიან. ცხენებს ბაღდაბინში ჯერ-ჯერით აბანენ.
 თითქმის მთელი ახალმშენი, მეტწილად კი დედაცოკმა, მიცვალებულს უკან მისდევს, მამაკაცები ხშირად შინ არ არიან, სამუშაოდ არიან გასულნი და ამის გამო მიცვალებულის გასაყოფად „პატიოსაქცემად“, არა სცალიათ. მიცვალ-

ახალი ამბავი

ნავთიან ადგილების გამო-
საქვევად ვაჭრობა-მრეწველობის სამინისტრო მომავალ წლისათვის 108,700 მან. თხოულობს. ადგილებს გამოიკვლევდნ კავკასიასა, ყუზბანის ოლქსა და აფშერონის ნახევარკუნძულზე.
ტფილის-კოჯრის რკინის
გზის თანამშენ ინჟინერ კონკოვიცის განცხადების გამო მიწად მომქმედ და მიწად მომწყობ მთავარ გამგის რწმუნებულმა ნამესტნიკის კანცელიარის შემდეგი მოსახრების წარუდგინა: 1) 1907 წლის ხელშეკრულების ძალით ქალაქის

** რუსეთში პატრონები ხეყვალს ფრთხილად (დღემარხის) უზიარებლობის საზღვარს-მეცხველად ფრთხილად იღებენ.

მხტავანი ჰედვალეი ნ. ვ. ცხელიანი, რომელიც ამ ეპოქაში სოფელ კავთისხეში (გორის მაზრა) იმყოფება, ავად გამხდარა.

ზოფ. ალის (გორის მაზრა) საზოგადოების რეზერვუარულმა გ. დ. მაქარაშვილმა წერილ კრედიტის გამგობიდან ცნობა მიიღო, რომ წერილ კრედიტის ამხანაგობის გახსნის ნება დართეს და შეუძლიათ ძირითად თანხად 1000 მანეთი, ხოლო მოკლე ვადიან სესხად 3000 მანეთი გიტანონ სახელმწიფო ბანკიდან.

რედუცირებული მიღმა მისკოვის გამგებულთა კომისიის ჩვენთან თანამშრომელთა კომპრომიტორის არაუშეიშველია. მოგვცავს სია ამ რომანსების: 1) ნუ მდგრი, ლამაზო, (მეტო სობრანოს ან პარიზისთვის); 2) გელი, (სობრანოსთვის); 3) ჯერ კიდევ ბევრია შანი, (ტენორისთვის); 4) გაფიხიდან (ტენორის ან სობრანოსთვის); 5) სიმბარი ვნახე, (სობრანოსთვის); 6) ქართული სიმღერა (ხოროსთვის); 7) გაზაფხულის მელოდია (ხოროსთვის); 8) სიქარაველის კორდებზე, (ტენორისთვის); 9) გაფიხიდან, (სობრანოს ან ტენორისთვის); სიტყვები ყველა ამ რომანსებში რუსულში.

ბერლინის უნივერსიტეტის პროფ. ბ. ბ. ხალათინი, რომელიც ამ ზაფხულს არქეოლოგიურის მიზნით ვარსის ოლქსა და გუმბრის მარაში იყო, ტფილისში ჩამოვიდა.

ცხებების დასათვალისწინებლად პეტერბურგიდან ჩამოსულა საბატიროთა მთავარ სამმართველოს უფროსი ბ. ნი გომარიცი. რევიზიის უკვე მოკრა და პეტერბურგს დაბრუნდა. რევიზიის შედეგი ჯერ-ჯერობით გამოურკვევრელია.

ხელოვნების ბაქოიდან მოვიდა ნავთის მრეწველთა საბჭოს სკოლის მოსწავლეთა ექსკურსიისი. ექსკურსანტებს ქალაქის გამგებმა ბ. ი. უკვე მოუშვა.

ციხიდან განთავისუფლეს 4 წლის წინად დაბატონებული ქ. ბ. პოპოვიანი, რომლის ქმარიც ნადიცი ვეპილის თანამეწვე პოპოვიანი შეთანხმებულა პეტრების ციხეში წიხი.

10 და 20 სექტემბრამდე ტფილისში გადამდები ხენით ავად გამხდარა 19 კაცი: 8—საფლეთი, 10—ხენიანი, 1—ციხიანის ბირთი, 1—სისხითი და წითელი ქარებით—1.

ქალაქის საავადმყოფოებში 10 და 20 სექტემბრამდე ავადმყოფები იყნა: არამიანციის საავადმყოფოში 120, მიგებია 81, ვაჭარა 49, ვარდაციკლა 6, დარა 126. ქალაქის ბარაკებში ავად გახდა: ხენიანი—7 (ერთი ვარდაციკლა), ხაოფლიანი—2 და ვლტურებში—3, აღებული გასვენებისას გზადავა გალომენი. სასაფლაოზე პასტორი სიტყვით ამბობს, რომღლითაც ჰქონიწყოფით ან უკუშებს. შემდეგ კუმბზე დაყარს მიწას, და მივაღებულს მიწას მიიბარებენ. უნდა შევიშნო, რომ კუბოს თავი სულ დახურულია და გზადაც არ ჰხლიან, როგორც ეს ჩვენში იქნა. დამარხვის შემდეგ ხალხი თავთვის სახლში მიიდას.

გერმანელის სასაფლაო (კალკე აჭეთ, ახალმენის ვარჯი, და არა ეკლესიის ვაში, როგორც ეს იმერეთშია. სასაფლაოს ვარჯიში გაღვანი აქეს. გერმანელები ძალიან უვილიან სასაფლაოს. საფლავებზე დარგულია ხეები დათესილია ყვაივრული, რომელსაც მუდამდღერ კუჭვენ. ამისათვის სასაფლაო ლამაზი საჩანავია.

თავის მკვლელს გერმანელები სასაფლაოს ვარჯედ მარხავენ. წლის წირვა, ან ორმოცისა, ან პანაშენები გერმანელებმა არ იქნა.

ყოველივე საეკლესიო წესის გადახდა, ვარდა ქორწინებისა და ზიარებისა, მასწავლებლებსა შეუძლიან. გერმანელის თვალში მასწავლებლები იგივე პასტორია, და მას დიდი პატივისცემით ეპყრობიან. როცა პასტორი არ არის, საეკლესიო წესებს მასწავლებელი ასრულებს: იგი სწირავს, მხოლოდ ქადაგებებს

ქანდრეს სახელობის კანია და ვენერულ საავადმყოფოში: 28 კაცი და 10 ქალი.

საზოგადოებრივი და კრებები. დღეს, საღამოს 8 საათზე ქალაქის გამგებობის დარბაზში დანიშნულია ქალაქის საბჭოს დარჩენილ გამგებანთა კომისიის კრება, კრებამ უნდა განიხილოს სხვა და სხვა პირთა საქმეები, უკანონოდ გაყვრილ დარჩენილ გამგებანებისა.

საზოგადოებრივი კლუბში (ბიჩრის დარბაზში), დღეს, საღამოს 8 საათზე, ა. თ. სნარსკი წიკითხავს რეფერატს: „სიმბოლოები და რეალური ლიტერატურული დახასიათება იბანისისა“, რეფერატის შემდეგ ბაისი გაიმართება.

საწავალელებში. ქალაქის პირველდაწყებითი სკოლების მასწავლებლებმა გუშინ ქალაქის საბჭოს სასკოლო კომისიის საერთო განცხადება მიიტეს. განცხადებაში აღნიშნავენ, რომ მათ უკანონოდ მიანიათ ხარფუხის ქართული სკოლაში ახლის გამგის დანიშნა და საზოგენ, კომისიამ თავის დადგენილება ხელახლა გადამდგინა. მასწავლებელი ამასთანავე უშუამდგომლობენ, თუ ჩვენ განცხადების განხილვის შედეგად იტანებთ, მაშინ იგი ქალაქის საბჭოს წარუდგინეთ განსახილველად.

საბაღალე სკოლის უფროსი კლასის მოსწავლენი სკოლის გამგას ბ. ნ. მელიას ხელმძღვანელობით გორის მაზრაში ყევენ სხვადასხვა ბავლების დასათვალისწინებლად და გასაცნობად.

ს. მ. ნ. 15 სექტემბერს აკაკი პაპავას ქართველ ახალგაზდა პოეტებზე ლექცია წიკითხა. ხალხი ძირეფ ცოტა დაესწრო. შემოვდა სულ 11 მან. 15 კაბ.

ბოქაულ ლოლუას მაგიერ გადმოყვანილი ქ. ლორთქიფანიძე ჩამოვიდა.

წილის ადგილობრივ პრაგინანხის მე-5 კლასი გაიხსნა. სწავლა უკვე დაიწყო.

ს. მ. ნ. უიარღებულმა ბოროტგამზრახველებმა ეკლესია გაძარცვეს და 200 მანეთი წაიღეს.

სოფ. შუაღლის რაზმორსისიკ-კავარის დოღში მონაწილე ავტომობილები მოვიდა, კომანდორის ავტომობილია ყველას მოასწრო.

მარხანი. ქ. ერევნის სახალხო სკოლების დირექტორი 1 ოქტომბერს ქალაქის ქუჩებში ხეთარგვის დღესასწაულს აწყობს. მოწაფეები და წიგნიდან კითხულობს, ნათლავს, მარხავს.

III. 1) ახალმენის მმართველობა: თანამდებობის პირნი და მათი მოვალეობანი. ახალმენის სათავეში მამასახლისი უდგას, რომელსაც „შულცს“ ემახიან. მამასახლისის ანუ „შულცს“ სოფლის ყრილობა ირჩევს ოთხი წლით. იმას სამი თანამეწვე და ერთი მწერალი ჰყავს. ყველანი ღებან გიკის იღებენ თვეში რვა თემზინად დაწყობილი ხეთ თუმამდე. რადგანაც ახალმენის ძალიან ბევრი სასოფლო დაწყებულა აქეს, შულცს ძალიან ბევრი საქმე აქეს. შულცი ყურს უდგებს სასოფლო შერობებს, წყალდადენს, სარწყავ არხს, ქუჩებს, განათებას. შულცი აბარია საზოგადო ფული, რომელიც სესხს ვლტეფით სოფლებს. ამ ფულის სარგებელი სკოლის სასარგებლოდ მიიღის. შულცი ყრილობის მიერ ამორჩეულიდან ერთად ვენახების მორწყვის რიგს აწესებს. სარწყავ წყალი თავისუფალი თითქმის არც რომის არის, არც დღე და არც ღამე. ერთი კვირის წინად დაახლოებით ყველამ იცის, თუ როდის შეხედება მორწყვის ჯერი. წყალს საათობით ნიშნავენ. ამის ვარდა შულცი ყურს უდგებს სასოფლო

მასწავლებლები ერთი საათის განმავლობაში თელ ქალაქის ქუჩებში ხეებსა ჰრევენ. რადგანაც კავკასიის საომარულთა ქალაქის მზრუნველი ამ დღესასწაულს დიდ მნიშვნელობას აძლევს. დღესასწაული მონაწილეობისათვის მეთაურთა კურსების მხმენეთაც იწვევს, ამიტომ მან ტფილისის ზოტანკურ ზალიმ ადმინისტრაციის სთხოვა დღესასწაულისათვის ნერგები უფასოდ დაუთმოს.

პ. მ. ნ. ნ. ვახანიური (დუშეთის მაზრა). სასაფლაო-სამკვრანდის უფროს ფერშელს ნაყოფა ზარკაძის მუკლევი სიდანის დოთობის გულისათვის ჰმარს წაქსება; მკრე, ბაჭყალი-ბაღ გულზე, კარბაღის სიმძებე ღადა, ორი საათის მუკლევი გარდამადა.

ს. მ. ნ. იორა-ამუღანდლო (სიდან. მაზრა). ბაბა ბაქირ იდეამ და დაბთა შირ ოსმან იდეამ მხუბს დროს თთფთ მძიმედ დასწკეს თათისავე კხაში ორუჯ ხან იდეა. ბირატ-მისმუჭენი შეამჭკეს.

ქუთაისის ავ-პარკი. კარგად, არ მახსოვს, აპირი იყო თუ მისი, საბჭოში ხმონება მხარეს, ენტელისა და ქალაქის წარმომადგენლებმა ხელ მოაწერეს წყლის საწყვის ხელშეკრულობას.

თითა-ორლა ბმოსანი ალმატყრად უყურებდა ამ საქმის დაკონკრეტებას—ზოგი—წინამდებელი ოპონტისა.

წარსულ ორზამთს-კი სულ სხვა გამორკვა; თურმე ნუ იტყვიო, კონცესია ქალაქისათვის სახარალოა და საბჭოს წინამდებელი არ იქნება, თუ სათანადო მთავრობა წარდგენილ ხელშეკრულებას არ დაამტკიცებს, მაშინ ქალაქის საბჭოს შეუძლიან ოჯახურის წესით მოავგაროს ეს საქმე.

ხოლო ამისათვის ქალაქის თავს და შუამდგომელი ჰქონოდა მოხსენება ორი მილიონ სესხის თაობაზე.

მოხსენებაში აღნიშნულია ქალაქის საკარგობანი და მათი განხორციელებისათვის საჭირო დაახლოებითი თანხა; ამასთანავე საბჭოსადმი მიმართვა, რათა მან ქალაქის თავს ნება დართოს მოლაპარაკება გამართოს კაპიტალისტებთან სესხის თაობაზე, ხოლო იმით საბჭოს უფლება არ ერთმანედა დაწერილობით განიხილოს ქალაქის გამგეობის მიერ განზრახული განსახორციელებელი საქმეები.

მართალი რომ სთქვას კაცმა, მოხსენება დასაბუთებული არ აღმოჩნდა, მაგრამ მეორეს მხრივ საბჭოს პასუხისმგებლობას არა სთხოვდნენ; მიუხედავად ამისა მაინც აღმზნა და თითა-ორლა ბმოსანი, რომელიც საზოგადოდ სესხის აღების წინამდებელი შეიქმნენ; ამას კიდევ შეუწყო ხელი იმან, რომ ასეთი საკითხის გადასაწყვეტად საჭიროა გადმოირჩეული რიცხვი საბჭოს წევრებისა და საქმე გადაიდო.

თავთ ბიტელს, მსცემთ ათ შუარს (ეს არის დანიშნული ვერძო განცხადების ფასად), და ის გამოცხადდება სოფელში. თუ ვინდათ რამის გაყიდვა, ან რამის ყიდვა ამისა: ბიტელის საშუალებით გამოცხადდება. თუ წარმოდგენის გამოცხადება გინდათ თქვეთვის საჭირო არ არის აფიშების გაჭრა, ბიტელი ყველაფერს გააგონებს ხალხს.

ბიტელის საშუალებით ცხადდება, თუ რა ფასად უნდა გაყიდოს ღვინო, და არც ერთ ვერმანელსაც არ შეუძლიან იმზე იფად გაყიდოს ღვინო, რაც ბიტელის საშუალებით „შულცს“ და ამორჩეულმა ქალებმა გამოაცხადეს. ამისთანა ერთ პორაბა ქარგია და გერმანელი ძალიან კარგ ფასებშია ჰყილიან ღვინოს. ბიტელის პირით ცხადდება, როგორც ღვინის ფასი, აგრეთვე ის, თუ რა ფასი უნდა მიიტყნ მათ ამ თუ იმ საქონელში. მაგ., ზამთრის დასაწყისში გერმანელებს წესდა აქეთ იყილან ღორები და გაყილან იმისაგან ღორები, კუბაბით. ზამთრის პირში სომხები ჩამორკენ ხოლმე ღორს. რადგანაც ყველა გერმანელს ესაქირობა ღორის ყიდვა ამისათვის მელორებებს ფასს ძალიან ასწევენ ხოლმე. ამ შემთხვევაში ბიტელი გამოცხადდება: ღორის ფები ესა და ეს არის და ვინც მელს მისცემს, ის დჯარიმებული იქნება. ასე ხდება განხილვა.

გ. მუხომადე. (შემდეგი იქნება)

იმედ ვიქონიო, რომ როგორც ქალაქის გამგებობა, ისე საბჭო არ გადაუდებეიან ახლად არჩეულ გზას და ქალაქის მულჩრების განკარგებას რაკონალურ ნიადაგზე დააყენებენ.

მ. ვ. ქ. ძუთაისის გაზარანბრის ბ. მ. სლაზონინისი პასუხი გოჭომის ბანკ პერბარონის ომსნენების გამო (*).

მთავრობის მისწრაფება, რომ თავისი მოქმედება სარეფორმული მოძრაობის წინამდებელი კანონის ფორმას შეეთანხმოს, სასურველია, მაგრამ მართო თეორიაში, სხვარებში კი არა სასურველი უნდა გამოიღებს. ციკულიარის № 36652 უმთავრესი ნაკლი ისაა, რომ იგი მთელს იმპერიას ერთსა და იმავე რჩევას აძლევს. ამით მტკიცდება, ვითომ (ცხობრება და განათლება მთელს რუსეთში ყველგან ერთი იყოს, როგორც რუსეთის ცენტრსა, ისე ამიერ კავკასიაში. ეს კი ასე არ არის. და თუ მთავრობის მოქმედება რჩეიენია მიმართული, რომ ნელ-ნელა ძველს ნორმალურ მმართველობას დაუახლოვდეს, ეს მოქმედება მკვიდრია ცხობრებისათვის უნდა იყოს დაკვირებული... ნამსტრეიკის კანცელარიის დირექტორის რჩევანი ამ ეპოქად სრულად უარყოფილი უნდა იქმნეს. ის მოსაზრება, რომ სავალდებულო დავგენილება, ნებადაურთველად იარადის ტარების თაობაზე ადმინისტრაციულს დასჯით შეეცვალოთ, მუხ. 117 და 118 მიხედვით, რომელსაც მოსამართლე განავებს, ამ ბოროტების წინამდებელი ბძოლობაზე ხელის აღებაა. ამ საკითხში ნათლად ხჩანს, რამდენად შეუძლებელი იმპერიისთვის საერთო წესების გატყემა, რადგან შიდა რუსეთში იარადის ტარება იშვიათი მოვლენაა, ამიერ კავკასიაში კი—საყოველთაო. ამიტომ აქ ამ ბოროტებისთან ბძობლის საშუალებაც სხვანაირი უნდა იყოს. ბოროტგამზრახველთა დღვა რეა უიდა რუსეთში თუ ერთი და ორი კაცის საქმეა, ქუთაისის გუმბრინაში სულ სხვაა: თითქმის ყველა მცხოვრები ამის მომჭმვლია. ამიტომ ბოროტების აღმოსაფხვრელად აქ განსაკუთრებული ყრება საჭიროა. ახლანდელ მდგომარეობის მიხედვით, ლაპარაკი კი არ შეიძლება იმაზე, რომ ამ მხრივ ადმინისტრაციის უფლება შეზღუდულია. ნამსტრეიკის კანცელარიის დირექტორის მოსაზრება, რომ თუ დამანავეთა მფარველობას დავუშტკიცებთ ვისმე დებულებათა მონაწილის მე-14

*) მ. ადგილი წიკითხა ქუთაისის გუმბრინის თაგა-ზმუნეთა გრებზე და ნიყარამებ, ორმელიც იმავე წინამდებელია პარჩიხს.

საქმის ვარჯიანი მხარეა, პრაქტიკულ მნიშვნელობას მოკლებული, რადგან ადგილობრივ მცხოვრებთა მისყიდვა აღვლილია.

სარეფორმული მოძრაობა დამარცხდა, მაგრამ ჯერ კიდევ არ გამოქალა. ქუთაისის გუმბრინის მცხოვრები, ტრადიციის მიხედვით თავიდანვე გბძოდნენ ადმინისტრაციას და ბოროტგამზრახველთა ჰფარავდნენ. აღმოსავლეთი, უპირველესად ყოფილი, ანგარიში უწევს მხოლოდ ძალას, ჰუმანობა კი სისუსტედ მიიჩნია. ამიტომ ყველა ასეთ საშუალებას მცხოვრები მთავრობის სიმძლავრედ არ ჩასთვლიან. ამისთანა შეცდომის შედეგი ჩქარა იჩენს თავს და საქმის გამოსაბრუნებლად საჭირო იქნება ყველა არსებულ კანონთა დარღვევის დადებრუნდეთ, როგორც ეს ქუთაისის გუმბრინაში 1906 წელს მოხდა.

გრიბა აბაშიძის სამარხი. სამშობლო ქვეყანას მოწყვეტილი, ყველასაგან მივიწყებული გრიბის გვაღია ვოლკოვის სასაფლაოზე მხარბია რუს-მწერლის საფლავების რიგში. დღემდე ნ. კ. მიხალკისის გვერდით. იქვე ახლოს მახიან დობროლოუბოვი, ბელინსკი, პისარევი და ბევრი სხვა. მათს საფლავებს მშვენიერი ძეგლები ადგას, ვარჯემოცოცხალ ყვაივლებით შემკული მარტო ამაში მისი საფლავი გამოუსტრება სასოფლოვით დასაფლავდა. ეტყობა, სრულადვე თავმინებულობა და არაფერს ვლტეფავს მისთვის. საფლავზე უბრალო ხის ჯვარი ასეთა, რომელიც მალე დაღუპა და საყვარელი მგონის საფლავი დაიკარგა. თუ ამაში მისი ნათესავისაგანაა, უბრალო ქვა მიწა უნდა დაედოს, რომ ეს ძვირფასი საფლავი მიწა არ დაეკარგათ: თუ ხელის მოწერით ძეგლია, მაშინ წარმოდგენის ვაპარითიან სხვა რაიმე საშუალებით უნდა მოეწყოს ეს საქმე.

იმალია ან თსავაითი იმა. ამ სამი დღის განმავლობაში მეომარ მხარეთა მდგომარეობა მტრედ შეიცვალა. ოსმალების ფლოტი ეგეის ზღვიდან საჩქაროდ გაეშურა დარდანელისაკენ. იტალიის ესკადრამ გზა ვერ გადაუღობა და იგი დარდანელში მივიდა. ამგვარად ოსმალები თსავაითი სრულ განადგურების გადადრია. ჯერ-ჯერობით იტალიის ესკადრა მიწვევს ეგეის ზღვში და, აღზად, ომის დროს სულ იქ დარჩება, რათა შეუძლებელი ჰყოს ოსმალების ფლოტის დარდანელისაკენ წასვლა. ამვე დროს ეს ესკადრა სრულიად მშობს ვაჭრობას ოსმალეთის სამ უმთავრეს სავაჭრო პორტებისას: სმირნასი, ბერიუთისა და სალონიკისას.

იტალიის მეორე ესკადრა, როგორც წინედ ვეჭვონდა მოხსენებულად, არტოს ყურესთან ოსმალეთის ნაღმონებს დაეცა და ორი მთავანი დაღუპა კიდევ. ეს ნაღმონები, როგორც ეხლა გამოიკვია, ოსმალეთის ნაღმონთანა იმ ესკადრას (6 ნაღმონისი) გკუთვნდა, რომელიც ამ გაზაფხულს ვაგზენა ოსმალეთის მთავრობამ აღბანეთის ნაპირებისაკენ შეამოხეთათვის იარადის მიწოდების საშუალების მოსასპობად. როგორც დებულებიდა გამოიკვია, იტალიელებს სრულიადარ ვადაუყვანიათ ჯარი ჰრევესთან. მართლაც გასაოცარი იქნებოდა ასეთი მოქმედება იტალიისათვის შემდეგ, რაც თვითონ მრავალჯერ განცხდა და ბალკანეთის სახელმწიფოებს განსაკუთრებით ნოტიოვარ აუწყა—ბალკანეთში მშვიდობიანობის დარღვევის წინამდებელი ვარა. ასეც რომ არ იყოს, საეჭვოა რატომღაც დიდი ჯარის გადართობა ოსმალებისადმი. ოსმალების ნაპირებისაკენ შემოვლას: სამხედრო—მაშველ-შეგვთა, ფინანსთა—ნაიმი, სახალხო განათლების—ბალკანეთში, საზოგადო საშუალოთა—ქოლუზონი, ახალი—ზინაგან საქმეთა—ადრინანოვლის ვალი ჯალალი; საზღვაო—ხონჭის ადულტრი—ხორშილ-ფაშა, ფოსტისა—არქიპოვარის ვალი იბრაჰიმ-სულა, სამთა—(?) ვაკულო მიხინსრად ნაწყობი, სომეხი სიმაინუ ჰამირ (?), რომელმაც იუსტიციის მინისტრობა მიიღო და ცოტა ხანს ძველს თანამდებობასაც ასრულეზს. დიდი ვეზირი საიდლოებით ვარჯე საქმეთა მინისტროს განავგებს.

სოფლის მრეწველი კრებს დაუღვინია, შეიმავლობა იტალიისთან შესარგებლად, სამას მილიონ მამდანიათა მარქანტელს ინგლისის მფვეს სთხოვს.

სომეხთა პარტია „დემონსტრაციუნი-მა“ მანიფესტი გამოცავა, რომლითაც ომის შეწყობის თხოვლობას, შეიხარულისადაც ეგვიპტელი ოლიქანი ამორჩიიეს.

ინგლისელთა წრე ახლის კანინეთის შედგენილობის უქაყყოფილოა და ამბობს, ჩქარა დიშლდება. ვარჯე ვენს ცნობას, ვითომ ინგლისის ოსმალეთის ჯარისთვის ეგვიპტზე გაულის ნება მიეცეს.

ბაზნებთან შედგომი დიდი მანძილიდან გამოქმენდა. სრულად შიხის ჩასვლამდე გასტანა და ცხადია, დიდი ზიანი მიიყენა ტრიპოლის, ვინაიდან სროლის შემდეგ იტალიელმა აღმირალმა მოსთხოვა ოსმალეთის ჯარების უფროსს იარადის დაყრა და სიმავრების დაცლა. უკანასკნელმა დროითოგა სკითხის გადასაწყვეტად.

როგორც თანდათან ირკვევა, ტრიპოლიში ოსმალეთს 15—17 ათასი ჯარის კაცი შელოია 36 ზარბაზნით. ამას უნდა მიუმართო იქაურ მკვიდრთა რაზმები, რომლებიც უსათულოდ შესდგება. ამ ჯარს ფეტრიბე იფურასობს. ბესვ ვარჯეა, ოსმალეთის საარდლი იძლელებული იქნება დასტოვოს ზღვის ნაპირები, ახოლ მასლო ქალაქები და უკან დაიხიოს მთებისაკენ, სადაც სასტრე წინამდროებობის გაწვევით შეუძლიან იტალიელებისათვის, რომელთაც იაფად არ დიუჯდებთ ტრიპოლის დაპყრობა და ოსმალეთის ჯარის დასაპარტებლად დიდი ძალი ჯარის გადაყვანა დასჭირდებათ.

დეკემბერი. 22 სექტემბერი. სტამბოლი. პორტ დერნიდან ტუნისით ატყობინებენ, ქალაქს ყუმბარები დაუშინეს, რადის ტურეგარდის საფერხი დაანგრეს.

ინინის ვალი დემეშით იტყობინება, ზღვის ნაპირს იტალიის კრისიერები დალიანო.

ვარჯე საქმეთა მინისტრის პორტფელი ვენაში მყოფ ელჩს რეშიდფაშას შეთავაზეს. საიდ-ფაშამ კანინეთი შეადგინა, რომელშიაც ძველო ომინისტრი შემდგია: სამხედრო—მაშველ-შეგვთა, ფინანსთა—ნაიმი, სახალხო განათლების—ბალკანეთში, საზოგადო საშუალოთა—ქოლუზონი, ახალი—ზინაგან საქმეთა—ადრინანოვლის ვალი ჯალალი; საზღვაო—ხონჭის ადულტრი—ხორშილ-ფაშა, ფოსტისა—არქიპოვარის ვალი იბრაჰიმ-სულა, სამთა—(?) ვაკულო მიხინსრად ნაწყობი, სომეხი სიმაინუ ჰამირ (?), რომელმაც იუსტიციის მინისტრობა მიიღო და ცოტა ხანს ძველს თანამდებობასაც ასრულეზს. დიდი ვეზირი საიდლოებით ვარჯე საქმეთა მინისტროს განავგებს.

სოფლის მრეწველი კრებს დაუღვინია, შეიმავლობა იტალიისთან შესარგებლად, სამას მილიონ მამდანიათა მარქანტელს ინგლისის მფვეს სთხოვს.

სომეხთა პარტია „დემონსტრაციუნი-მა“ მანიფესტი გამოცავა, რომლითაც ომის შეწყობის თხოვლობას, შეიხარულისადაც ეგვიპტელი ოლიქანი ამორჩიიეს.

ინგლისელთა წრე ახლის კანინეთის შედგენილობის უქაყყოფილოა და ამბობს, ჩქარა დიშლდება. ვარჯე ვენს ცნობას, ვითომ ინგლისის ოსმალეთის ჯარისთვის ეგვიპტზე გაულის ნება მიეცეს.

სამარხი. სამშობლო ქვეყანას მოწყვეტილი, ყველასაგან მივიწყებული გრიბის გვაღია ვოლკოვის სასაფლაოზე მხარბია რუს-მწერლის საფლავების რიგში. დღემდე ნ. კ. მიხალკისის გვერდით. იქვე ახლოს მახიან დობროლოუბოვი, ბელინსკი, პისარევი და ბევრი სხვა. მათს საფლავებს მშვენიერი ძეგლები ადგას, ვარჯემოცოცხალ ყვაივლებით შემკული მარტო ამაში მისი საფლავი გამოუსტრება სასოფლოვით დასაფლავდა. ეტყობა, სრულადვე თავმინებულობა და არაფერს ვლტეფავს მისთვის. საფლავზე უბრალო ხის ჯვარი ასეთა, რომელიც მალე დაღუპა და საყვარელი მგონის საფლავი დაიკარგა. თუ ამაში მისი ნათესავისაგანაა, უბრალო ქვა მიწა უნდა დაედოს, რომ ეს ძვირფასი საფლავი მიწა არ დაეკარგათ: თუ ხელის მოწერით ძეგლია, მაშინ წარმოდგენის ვაპარითიან სხვა რაიმე საშუალებით უნდა მოეწყოს ეს საქმე.

